

ÜMMET MENSUBU TÜM KARDEŞLERİN RİAYET EDECEĞİ HUSUSLAR

HİLÂFET DEVLETİ MENSUPLARININ DİKKATİNE!..

Merhum Halife'miz tarafından 18 Rebiu's-Sani 1413'e tekabül eden (15 Ekim 1992) yılında kaleme alınan ve Ümmet-i Muhammed Gazetesi'nin 67. sayısında "Ümmet Mensubu Tüm Kardeşlerin Riayet Edeceği Hususlar" başlığı altında neşredilen bu yazı, aynen bugün de geçerlidir. Bütün mensuplarımız bu tâlimata uyacaklardır.

Bu talimata uyacaklar:

- Bölge emirleri,
- Bölge gençlik emirleri,
- Cemaat emirleri,
- Cemaat gençlik emirleri,
- Hocalar,
- Hanım hocalar,
- Talebeler ve
- Tüm cemaat!..

M. Metin Müftüoğlu (Kaplan)
Emîr'ül-Mü'minîn ve Halîfet'ül-Müslimîn
12 C. Ahir 1417 (24 Ekim 1996)

almadan mezheb değiştirme yoluna gidilmeyecektir. Ve bu arada Ehl-i Sünnet mensupları; Ehl-i Sünnet akaidine ve Ehl-i sünnet fikhına bağlı kalacak, mezheb munakaşalarına asla gitmeyecektir. Ve nihayet mezhebler mevzuunda kuruluşumuzun dayandığı on beş maddeden 9. ve onuncu maddeleri esas alınacaktır.

Ahlak ve tasavvuf:

Her ümmet mensubu kardeşlerimiz; tasavvuf ehli ve ahlak-ı hamide erbabi olacaktır. Ahlak ve tasavvuf mevzuunda seviyye kazanmak ve günden güne terakkî kaydedip, „**Ey iman**

Şeref ve mesuliyet:

„Her nimet bir külfete mukabildir“ kaidesine binaen, sahib olduğumuz şeref de taşıdığımız mes'uliyete mütenasibtir. Allahü Zülcelal vel-ikram, nimet ve imkân nisbetinde kuluna hesap soracaktır. Dereceleri farklı olmakla beraber, her mükellef insan, nimet, kudret ve imkândan bir miktara sahiptir. Dolayısıyla her mükellef insan mes'uldür. Kimse kendisini mesuliyetten muaf tutamaz. „**Bir gün gelecek, Allah, peygamberleri bir araya getirecek, onlara soracak ve diyecek ki, nasıl bir cevap aldınız? Onlar da Ya Rabb'î! Bizim ilmimiz yoktur; Sen bilirsin! Zira Sen, Allamül-ğuyubsun! diyecekler.**“ „**Biz Allah Azimüşşan, elbet ve elbette kendilerine peygamber gönderilenlere de gönderilen peygamberlere de (hesab) soracağız. (Sonsuz ve ezeli) bir ilme istinad ederek (onların her yaptıklarını kendilerine bir bir anlatacağız. Zira biz (yapılan işlerden) ğaib değiliz (her yaptıklarını huzurumuzda yapmışlardır),“ ve „O (yani, Allah'ü Azimüşşan) yaptığından sorulmazsa da onlar (yani, bütün kullar) yaptıklarından sorulacaklardır,**“ meallerindeki ayet-i celile'ler bu hakikatın birer ifadesidir. Binaenaleyh, herkes bunlara kulak verecek ve uyacaktır; ecir ve mükâfata rıza gösterdiği gibi, üzerine düşeni vaktinde, zamanında ve gereği gibi yapmadığı takdirde de göreceği cezaya da rıza gösterecektir. Binaenaleyh:

1- İlim sahibi olma:

Her teşkilat mensubu, itikadi, amelî ve ahlakî mevzularda ilim sahibi olacağı gibi, üzerine almış olduğu hizmetlerle alakalı mevzularda da ilim sahibi olacak ve insanımız aynı zamanda bir tebliğci olup, peygambere varis olma makamında bulunduğundan her gün mevcut bilgisine bir yenisini ekliyecek ve bu arada tebliğ yazılarını takib edecek ve nihayet on iki ilmi tahsile doğru gidecektir.

Bu itibarlardır ki, günlük derslere katılacak, bantları ve neşriyatı takib edecektir. İhmali görülenlerin sebebi sorulacak, meşru muazereti tesbit edilmeyenlerin cezası verilecektir.

2- İtikad, amel:

Her müslüman kendi meşru mezhebine bağlı kalacak , icabını yerine getirecek ve mezheb değiştirme fetvasını

edenler! Nasıl gerekiyorsa öylece Allah'tan korkup korunun (takva ehli olun...) ve ancak müslüman olarak ölü!“ mealindeki ayet-i celile'nin sırrına masadak olmak için, bir taraftan farzları, vacibleri, sünnet ve mendubları yaparken, bir taraftan da haramlar şöyle dursun, mekruhlardan da sakınacaklardır ve öyle olacaklardır, nümune-i timsal olacak, görüldüğünde Allah zikredilecek, İslam ve İslam ahlakı hatıra gelecek ve nihayet hangi açıdan bakılırsa bakılınsın hep İslam, hep Kur'an ve hep İslâm ahlakı gözükecek ve hakkında „**Haza müslüman!**“ denebilecektir ve denmelidir. Zira Ümmet-i Muhammed'in her işi ve her davranışı müslüman olacaktır. Gönlü ve fikri müslüman, gözü ve kulağı müslüman, dili ve midesi müslüman, eli ve ayağı müslüman ve sairesi müslüman olacaktır ve olmalıdır.

Gecesi ve gündüzü müslüman olacak; yatması da kalkması İslamî bir plana göre olacaktır; saatinde yatacak, saatinde kalkacak ve saatinde işinin başına gidecektir ve orada vakit doldurup zaman israfına gitmeyecektir ve bilecektir ki, her boş geçen zamanın hesabı kendi aleyhine olup hesabı kendisinden sorulacaktır. Asır Sure'sinin ilk ayetinde Rabb'ülâlemin'in zamana kasem ettiğini unutmuyacaktır.

Zikir ve tesbih:

Her insanımız zikir ehli olup günün herhangi bir saatinde yüz kerre „**Estağfirullah**“, yüz kere „**La ilahe illallah**“ ve yüz kere „**Alahümme salli**“ okuyacak ve sonunda da üç İhlas, birer „**Kul euzu**“ okuyacak, Fatiha'dan sonra bir-iki dakika „**tefekkür-i mevt**“, yani ölümü düşünecektir. İşte günlük zikir budur. Fakat bu kadarını mutlaka yapmalıdır. Daha fazla çeker ve okursa kendi menfaatına olur. Ancak zikirin bu kadarı hep ayetlere ve sahih hadislerle dayanmaktadır. Bunların üst tarafına bazı ilaveler yapılmış, zikir faslı bir nevi çığırından çıkarılmıştır. Biz kuruluş olarak bozulmuş olan siyasî müesseseyi Peygamberî metotla aslına döndürmek suretiyle ıslaha çalıştığımız gibi tasavvuf ve zikir mevzuunu da sağlam kaynaklara dayanmak suretiyle ıslah etme yoluna gitmiş bulunmaktayız. Lehülhamd!

Çünkü biliyor ve inanıyoruz ki, insanımız şu üç müesseseden geçmedikçe kâmil bir insan olamaz: Bu üç

müessese, sırasıyla medrese, tekke ve kışladır, Medresede şeriat'ı öğrenecek, tekkede tarikatı yaşıyacak, kışlada ise tetik çekmesini belliyecektir.

Çalışma ve harcama:

Ümmetin ve ümmet fertlerinin çalışması da harcaması da İslamî bir plan dahilinde olacak; çalışması meşru, kazanması meşru olacağı gibi, harcaması da meşru olmak üzere israfa kaçmıyacaktır. Bu arada ne taktire (kısmı yoluna gidip aile fertlerini aç bırakacak ve ne de israfa varıp yemeklerin çöpe gitmesine sebebiyet verecektir ve bu babda da itidale riayet edecektir. Sofra adabına riayet edecek, Besmele ile başlayıp hamdele ile bitirecek tabakları sünnetliyecek ve silecek, sofraya oturuşun önünde de sonunda da elleri yıkmayı unutmıyacaktır. Elhasıl: Yemek adabına riayet edecektir. Edecektir ki, müslümanın sofrası da müslüman olsun!..

Kılık ve kıyafet:

Müslümanın kılıkve kıyafeti, giyim ve kuşamı da müslüman olacak; erkekler sarık, cübbe ile, hanımlar ise çarşaf ile dolaşacaklar; erkekler şapka giyerek, baş açık gezerek, kırvat bağliyerek kâfirlere benziyemeyecekleri gibi, kadınlar da çarşafı atarak veya baş açık gezerek kâfirlere benziyemezler. Çünkü İslam, „**Kim her hangi bir millete benzerse onlardandır,**“ mealindeki Peygamber hadisiyle Ümmet-i Muhammed'i uyarmıştır.

Düğün ve sünnet merasimleri:

Müslümanın bu merasimleri de müslüman olacaktır; gayri meşru salonlarda müslümanın işi yoktur; en yakın akraba ve hısımları davet etseler dahi, davetlerine icabet edip onların düğün ve sünnet merasimlerine katılamaz, üstelik onları menetmeye çalışır, dinlemedikleri takdirde, ceza olmak üzere alakayı keser. Güzeli; mümkünse bu merasimlerin cami ve mescidlerde icra ve ifa edilmesidir. Nerede olursa olsun, erkek ve kadınların bölümleri ayrı olmalı, kadın ve erkek münasebetlerindeki mesafe muhafaza edilmeli, taraflar fitneye düşme tehlikesine düşürülmemelidir. Gelinlerin girip çıkmasında, oturup kalkmasında giyim ve kuşamında şeriat'a aykırı bir taraf bulunmama-lıdır. Hele hele gelinlik dedikleri kılığa asla sokulmamalıdır. Çünkü, gelinlik dedikleri biçimde İslam'da bir elbise yoktur. O biçimdeki gelinlik elbise, İslam âlemine küffar aleminden gelmiştir ve getirilmiştir. Binaenaleyh, böyle bir elbiseyi ne bir müslüman gelin giyer ne de bir müslüman aile giymesine müsaade eder. Zira biz ümmetiz; Hazreti Muhammed'in ümmetiyiz. Bize yakışmaz ki, gelinlerimize inkılab yobazların diyar-i küfürden getirdikleri, kilise gelinlerinin giydikleri bir elbiseyi müslüman gelinlerimize giydirelim!.. Bu hususta Ümmet-i Muhammed Gazetesi'nin bir nüshasında ve tebliğ mahiyetinde bir yazı neşretmiştik. O yazıyı tekrar ümmet okumalıdır.

Şûra toplantılarında:

Mâlum; gerek Avrupa'da ve gerekse Anadolu'da ve gerekse dünyanın diğer yabancı devlet temsilciliklerimizde bulunan kuruluşlarımızda tüm hizmetler istişare ile yürütülmüktedir ve yürütülecektir

Bu hal, İslam devletinde bir esastır. Ve şöyle sıralanır: Devlet Merkez Şûra'sı, Vilayet Şûra'ları, Kaza Şûra'ları ve Köy Mescid Şûra'ları. Bu şuralarda şûranın gündeminde bulunan maddeler görüşülür. Şûra'nın gündemine giren maddeler ise hakkında nass, icma, icthad bulunan ve fetvaya iktiran etmiş olan mevzular girmez. Yani bu meselelerde kimse fikir yürütemez. Ancak bunların gereğiyle amel eder, Şûra'nın mevzuuna giren meseleler hakkında nass, icma, icthad ve fetva bulunmayan ve fakat savaşa karar verme veya vermeme gibi, yapılması da yapılmaması da caiz olan, iki taraftan birinin yapılması daha çok yarar bulunan ve hangisi daha hakka yakındır, diye araştırılan mevzular şurada görüşülür.

Şu hususu da bilmek gerekir ki, Şûra bir mahkeme değildir. Ancak şikâyetler yazılı olarak Şûra'ya gelir, Şûra mahkeme edilsin mi edilmesin mi diye karar verebilir ve meseleyi Merkez'e havale eder, Merkez lüzum görürse mahkemeye havale eder. Ve mesele böylece halledilmiş olur. Yoksa Şûra'larda karşılıklı konuşarak veya konuşturarak salim bir neticeye varmak mümkün olmuyor, gürültülere ve zaman israfına sebebiyet veriyor.

Kontrol ve murakaba:

Ders verme veya görev verme mühim değil, kontrol edip yapılıp yapılmadığını araştırma ve neticede başarılı olanları taltif etme, olmiyanları cezalandırma yoluna gitmelidir.

Ve netice:

Ümmet fertleri, bütün bu hususlara riayet ettikleri takdirde Ali İmran Sure'sinin sırrına mazhar olup dünyada Allah'ın vikaye ve himayesinde yaşıyacakları gibi, ahirete de müslüman olarak giderler.

Sorma ve izin alma:

Ümmet mensubu cemaatımız; ister herhangi bir kademedeki görevli olsun veya olmasın; daha başka bir ifade ile merkez müşavirleri, bölge emiri ve müşavirleri, gençlik müşavir ve yardımcıları, cami emir yardımcı ve idare heyeti ve mensubları, taşradaki temsilciler ve mensubları; elhasıl dâvaya gönül vermiş ve teslim olmuş ümmet mensubları, nerede olurlarsa olsunlar, üstünden ve Emir'inden izin almadan ve haber vermeden ne bir iş yaparlar ve ne de henüz gönül vermemiş olanların toplantısına katılamazlar, ziyaret edemezler veya ziyaretçi kabul edemezler ve hele hele bir temsilcilik verilmediği halde kendisini temsilci olarak gösteremezler ve yine izin almadan, ümmet hareketini henüz kabul etmemiş olan şahıs ve kuruluşların sesli veya sözlü eserlerini satın alamazlar, dağıtamazlar ve hatta okuyamazlar. Zira bunlar içerisinde öyleleri vardır ki, bilerek veya bilmiyerek, yanlışlıklar yapmıştır, hatalar yazmıştır ve en azından yanlış ve batıl sistemlerinin propagandasını yapmış olur. Bizim insanımız da ne yapmış olur? Yanlışın ve batılın tesiri altında kalır veya en azından yanlış bir hareketi veya ehliyyetisiz bir kişiyi parasiyle desteklemiş ve ona yardımcı olmuş olur bu da onun için günah yönünden yeter.

O halde gerek kitab satın alma mevzuunda olsun ve gerekse ziyaret mevzuunda olsun bir üstünden mutlaka izin almalı, izin verilmediği takdirde ne temas etmeli ve ne de herhangi bir eserini eline almamalıdır ve ne de herhangi bir iş yapmamalıdır; danışmalı, istişare etmeli ve ona göre hareket etmelidir ve bilmelidir ki, bu kabil davranışlar, hem teşkilata zarar verir ve hem de uhrevî mes'uliyet getirir. Bakınız Kur'an ne diyor:

„İlmin (bilgin) olmadığı bir şeyin arkasına takılma! Zira kulak, göz, gönül ve bunların her biri ondan mes'uldur (sorumludur).“ (İsra, 36)

Cemaleddin Hocağlu (Kaplan) -Rh.a.-

Emir'ül-Mü'minîn ve Halîfet'ül-Müslimîn

18 Rebiu's-Sani 1413 (15 Ekim 1992)

Hilâfet Devleti

Neusser Str. 418, 50733 Köln, Almanya

Tlf.: +49/(0)221/976553-0 Faks: +49/(0)221/976553-6

İnternet adresimiz:

<http://www.hilafet.org> ve <http://www.hilafet.de>

Faksla Bildiri Çağırma Servisi: +49/(0)30/20177000-6